

Sygn. akt I Ns 91/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Lisowska

Protokolant : starszy sekr. sąd. Anita Topa

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2018 roku w Piszcu na rozprawie

sprawy z wniosku B. W., G. S.

z udziałem Z. P., J. P., M. P.

o dział spadku i zniesienie współwłasności

postanawia:

I. Dokonać działu spadku po A. P. w skład którego wchodzi udział 1/2 części w prawie własności stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w P., dla którego Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz zniesienia współwłasności wyżej opisanego lokalu mieszkalnego w ten sposób, że przyznać własność przedmiotowego lokalu mieszkalnego na współwłasność Z. P. i M. P. w udziale 7/8 części na prawie wspólności ustawowej małżeńskiej oraz w udziale 1/8 części na rzecz Z. P.;

II. Zasądzić od uczestników Z. P. i M. P. solidarnie na rzecz wnioskodawczyni B. W. tytułem spłaty kwotę 7 875 zł (siedem tysięcy osiemset siedemdziesiąt pięć złotych), płatną w terminie jednego miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności tej kwoty;

III. Zasądzić od uczestników Z. P. i M. P. solidarnie na rzecz wnioskodawczyni G. S. tytułem spłaty kwotę 7 875 zł (siedem tysięcy osiemset siedemdziesiąt pięć złotych), płatną w terminie jednego miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności tej kwoty;

IV. Nakazać ściągnąć od zainteresowanych B. W., G. S., Z. P., M. P., J. P. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Piszcu kwoty po 229,20 zł (dwieście dwadzieścia dziewięć złotych 201/100) tytułem brakujących zaliczek na poczet opinii biegłego pokrytych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa;

V. Umorzyć postępowanie w przedmiocie podziału majątku wspólnego;

VI. Orzec, iż zainteresowani ponoszą pozostałe koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie we własnym zakresie .

Sygn. akt I Ns 91/17

UZASADNIENIE

B. W. i G. S. ostatecznie wniosły o:

- dokonanie podziału majątku wspólnego J. P. i spadkodawcy A. P. zmarłego (...) roku, w skład którego to majątku wchodzi stanowiący odrębną nieruchomość lokal mieszkalny nr (...) położony w budynku nr (...) przy ul. (...) w P., dla którego Sąd Rejonowy w Pieszku prowadzi księgę wieczystą nr (...), o wartości 220 000 złotych,

- dokonanie działu spadku po A. P., w skład którego wchodzi udział wynoszący 1/2 części w prawie własności opisanej wyżej nieruchomości,

- zniesienie współwłasności opisanej wyżej nieruchomości,

w ten sposób, aby opisaną wyżej nieruchomość przyznać uczestnikowi postępowania Z. P. i zasądzić od wymienionego na rzecz wnioskodawczyń stosowane spłaty.

W uzasadnieniu wniosku wnioskodawczynie wskazały, że w przedmiotowym lokalu mieszkalnym zamieszkują uczestnicy postępowania Z. P., M. P. i J. P.. Sąd Rejonowy w Pieszku prawomocnym postanowieniem wydanym w sprawie I Ns 211/16 stwierdził, że spadek po A. P. na podstawie ustawy nabyli: żona J. P., córka B. W., córka G. S. oraz syn Z. P. – po 1/4 części każdy z nich. J. P. w dniu 23 września 2016 roku przypadający jej udział wynoszący 5/8 części w prawie własności opisanej wyżej nieruchomości darowała synowi Z. P. i jego żonie M. P., którzy w zamian za to zobowiązali się zapewnić J. P. dożywotnie utrzymanie.

Uczestnicy postępowania Z. P., M. P. i J. P. co do zasady przychyliłi się do wniosku o podział majątku wspólnego, działu spadku i zniesienie współwłasności. Wnieśli o przyznanie przedmiotowej nieruchomości na współwłasność uczestnikom Z. P. i M. P. w udziale 7/8 części na prawie wspólności ustawowej małżeńskiej oraz w udziale 1/8 części uczestnikowi Z. P. i zasądzenie ewentualnych spłat i dopłat.

Uczestnicy postępowania zakwestionowali wartość nieruchomości podaną przez wnioskodawczynie, podnosząc, iż jest ona zawyżona. Podnieśli, iż aktualnie w lokalu tym konieczna jest wymiana instalacji elektrycznej, wodno-kanalizacyjnej i tynków. Ponadto podkreślili, iż po śmierci spadkodawcy uczestnicy postępowania Z. P. i M. P. ponieśli nakłady konieczne na spadkową nieruchomość, które powinny zostać pominięte przy wycenie nieruchomości.

Uczestnicy postępowania wnieśli ponadto o zaliczenie na schedę spadkową następujących darowizn otrzymanych przez wnioskodawczynie od spadkodawcy:

1. wnioskodawczynie B. W. w połowie lat 70-tych kupiła nowy samochód osobowy marki F. (...) koloru jasna zieleń, o numerze rejestracyjnym (...). Cena tego pojazdu została rozłożona na raty, które w całości spłacił spadkodawca z żoną,
2. w latach 60-tych spadkodawca i jego żona założyli książeczkę mieszkaniową wnioskodawczynie G. S.. Ostatecznie został na niej zgromadzony wkład w kwocie 86 000 złotych, który został wpłacony na konto (...) w P., w wyniku czego G. S. został przydzielony lokal mieszkalny nr (...) położony w budynku nr (...) przy ulicy (...) w P., w którym zamieszkuje ona do dnia dzisiejszego,
3. wnioskodawczynie G. S. w 1981 roku otrzymała od spadkodawcy i jego żony kwotę 100 000 złotych, którą w dniu 27 lutego 1981 roku pożyczyła S. G. na budowę szklarni, na warunkach określonych w umowie pożyczki z tej daty.

Nadto uczestnicy postępowania wnieśli o ustalenie, że w dniu 30 października 2014 roku wnioskodawczynie G. S., a w dniu 6 lutego 2015 roku wnioskodawczynie B. W. otrzymały od uczestnika Z. P. kwoty po 10 000 złotych tytułem spłat wynikających z działu spadku po ojcu A. P..

Uczestnicy postępowania wnieśli o uwzględnienie powyższych darowizn i wypłaconych wnioskodawczyniom na poczet spłat zaliczek, przy ustalaniu ewentualnych spłat i dopłat w niniejszej sprawie.

Wnioskodawczynie nie sprzeciwiły się zaproponowanemu przez uczestników postępowania sposobowi działu spadku i zniesienia współwłasności przedmiotowej nieruchomości. Stanowczo zaprzeczyły natomiast, że otrzymały wskazane wyżej darowizny oraz zaliczki na poczet spłaty z tytułu działu spadku po ojcu.

Sąd ustalił, co następuje:

A. P. zmarł (...) roku w P. i tam ostatnio stale zamieszkał.

Sąd Rejonowy w Piszcu postanowieniem z 13 lipca 2016 roku wydanym w sprawie I Ns 211/16 stwierdził, że spadek po A. P. na podstawie ustawy nabyli:

- żona J. P. w 1/4 części,
- córka B. W. w 1/4 części,
- córka G. S. w 1/4 części,
- syn Z. P. w 1/4 części.

(bezsporne, dowód: odpis postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku k. 8)

W skład spadku po A. P. wchodzi udział 1/2 części w prawie własności stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku nr (...) przy ulicy (...) w P., dla którego Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą nr (...).

W dacie śmierci A. P. opisana wyżej nieruchomość wchodziła w skład majątku wspólnego małżonków A. i J. P..

(bezsporne, dowód: akta księgi wieczystej nr (...) Sądu Rejonowego w Piszcu)

J. P. cały przysługujący jej udział, wynoszący 5/8 części we własności opisanej wyżej nieruchomości, w dniu 23 września 2016 roku darowała synowi Z. P. i jego żonie M. P. na prawie ustawowej wspólności majątkowej. W zamian za to Z. P. i M. P. zobowiązali się zapewnić J. P. dożywotnie utrzymanie, w szczególności: przyjąć ją jako domownika, dostarczyć jej wyżywienia, mieszkania, odzieży, prądu i opału, zapewnić jej odpowiednią pomoc i pielęgnowanie w chorobie oraz sprawić jej własnym kosztem pogrzeb odpowiadający zwyczajom miejscowym.

Obecnie współwłaścicielami opisanej wyżej nieruchomości są:

- Z. P. i M. P. w udziale 5/8 części na prawie ustawowej wspólności majątkowej,
- Z. P. w udziale 1/4 części,
- B. W. w udziale 1/4 części,
- G. S. w udziale 1/4 części.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa o dożywocie k. 27-28v akt księgi wieczystej nr (...) Sądu Rejonowego w Piszcu)

Wartość rynkowa opisanej wyżej nieruchomości obciążonej prawem dożywocia, z pominięciem nakładów poczynionych przez Z. P. i M. P. po otwarciu spadku, wynosi 107 600 złotych, w tym:

- wartość udziału Z. P. i M. P.: 53 975 złotych,
- wartość udziału Z. P.: 17 875 złotych,
- wartość udziału B. W.: 17 875 złotych,
- wartość udziału G. S.: 17 875 złotych.

(dowód: opinia podstawowa i opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości k. 232-291 i k. 320-322)

W dniu 30 października 2014 roku G. S., a w dniu 6 lutego 2015 roku B. W. otrzymały od swojej matki J. P. kwoty po 10 000 złotych tytułem spłaty po ojcu A. P..

(dowód: potwierdzenie otwarcia rachunku lokaty terminowej wraz z potwierdzeniem wypłaty środków zgromadzonych na lokacie k. 74-75 i k. 76-77; zeznania uczestników postępowania J. P. k. 172v i Z. P. k. 173)

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 689 k.p.c. jeżeli cały majątek spadkowy lub poszczególne rzeczy wchodzące w jego skład stanowią współwłasność z innego tytułu niż dziedziczenie, dział spadku i zniesienie współwłasności mogą być połączone w jednym postępowaniu.

Skład i wartość spadku ulegającego podziałowi ustala sąd (art. 684 k.p.c.).

Zgodnie z art. 1035 k.c., jeżeli spadek przypada kilku spadkobiercom, do działu spadku stosuje się odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych, w tym przepisy o zniesieniu współwłasności.

W myśl art. 211 k.c. każdy ze współwłaścicieli może żądać, ażeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości.

Rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych albo sprzedana stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego (art. 212 § 2 k.c.).

W myśl art. 622 § 2 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c., gdy wszyscy współwłaściciele złożą zgodny wniosek co do sposobu zniesienia współwłasności, sąd wydaje postanowienie odpowiadające treści wniosku, jeżeli projekt podziału nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego, ani też nie narusza w sposób rażący interesu osób uprawnionych.

W niniejszej sprawie bezspornie ustalono, że w skład spadku po A. P. wchodzi udział wynoszący 1/2 części w prawie własności stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku nr (...) przy ulicy (...) w P., dla którego Sąd Rejonowy w Piszku prowadzi księgę wieczystą nr (...), która to nieruchomość stanowi obecnie współwłasność: uczestników Z. P. i M. P. w udziale 5/8 części na prawie ustawowej wspólności majątkowej, uczestnika Z. P. w udziale 1/4 części, wnioskodawczynie B. W. w udziale 1/4 części oraz wnioskodawczynie G. S. w udziale 1/4 części.

Między zainteresowanymi nie było sporu co do sposobu działu spadku i zniesienia współwłasności tejże nieruchomości. Wnioskodawczynie nie sprzeciwiły się, żeby przedmiotowy lokal został przyznany na współwłasność uczestnikom Z. P. i M. P. w udziale 7/8 części na prawie wspólności ustawowej małżeńskiej oraz w udziale 1/8 części uczestnikowi Z. P..

W ocenie Sądu, złożony przez zainteresowanych zgodny wniosek co do sposobu działu spadku i zniesienia współwłasności odpowiadał wytycznym wskazanym w treści art. 622 § 2 k.p.c. Zaproponowany sposób podziału był umocowany w przepisie prawnym art. 211 k.c. Zasady współżycia społecznego i interes uczestników postępowania również nie były sprzeczne z treścią wniosku.

Wobec powyższego, zgodnie ze stanowiskiem zainteresowanych, Sąd dokonał zniesienia współwłasności opisanej wyżej nieruchomości i działu spadku po A. P., w ten sposób, że nieruchomość tą przyznał na współwłasność uczestnikom Z. P. i M. P. w udziale 7/8 części na prawie wspólności ustawowej małżeńskiej oraz w udziale 1/8 części uczestnikowi Z. P..

Wartość przedmiotowej nieruchomości, według stanu na dzień otwarcia spadku i według cen aktualnych, Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości, J. K., zgodnie z którą wartość ta wynosi 107 600 złotych. W opinii uzupełniającej biegła rzeczowo odniosła się do zarzutów uczestników postępowania Z. P., M. P. i J. P., wskazując jednoznacznie, że wycena przedmiotowej nieruchomości nie uwzględnia nakładów poniesionych na nieruchomość przez uczestników Z. P. i M. P., wymienionych w postanowieniu Sądu z 25 czerwca 2018 roku na karcie 212 akt sprawy, oraz uwzględnia fakt obciążenia udziału 5/8 części w prawie własności tejże nieruchomości ograniczonym prawem rzeczowym – prawem dożywocia.

Sąd w pełni podzielił opinię podstawową i uzupełniającą biegłego, bowiem spełniały one stawiane im wymogi, odzwierciedlały staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadały w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. W ocenie Sądu opinie sporządzone zostały zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Są jasne i pełne. Zaznaczyć należy, że opinia uzupełniająca biegłego nie była kwestionowana przez zainteresowanych.

Zgodnie z art. 1039 § 1 k.c., jeżeli w razie dziedziczenia ustawowego dział spadku następuje między zstępnymi albo między zstępnymi i małżonkiem, spadkobiercy ci są wzajemnie zobowiązani do zaliczenia na schedę spadkową otrzymanych od spadkodawcy darowizn oraz zapisów windykacyjnych, chyba że z oświadczenia spadkodawcy lub z okoliczności wynika, że darowizna lub zapis windykacyjny zostały dokonane ze zwolnieniem od obowiązku zaliczenia.

Uczestnicy postępowania w oparciu o powyższy przepis wnieśli o zaliczenie na schedę spadkową darowizn otrzymanych przez wnioskodawczynię od spadkodawcy, to jest: darowizny otrzymanej przez wnioskodawczynię B. W. w latach 70-tych na zakup samochodu osobowego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), darowizny w kwocie 86 000 złotych otrzymanej przez wnioskodawczynię G. S. w latach 60-tych z przeznaczeniem na otrzymanie ze (...) w P. przydziału lokalu mieszkalnego oraz darowizny w kwocie 100 000 złotych otrzymanej przez wnioskodawczynię G. S. w 1981 roku.

W ocenie Sądu okoliczności powyższe w żadnej mierze nie zostały udowodnione przez uczestników postępowania.

(...) Bank (...) S.A., do którego Sąd na wniosek uczestników postępowania zwrócił się o nadesłanie archiwalnych dokumentów dotyczących spłat poszczególnych rat kredytu zaciągniętego w tymże banku w latach 1972-1975 przez małżonków W., a poręczonego przez małżonków A. i J. W., na zakup samochodu osobowego marki F. (...), w piśmie 11 kwietnia 2018 roku poinformował, że nie posiada dokumentacji z lat 70-tych z uwagi na upływ okresu archiwizacji (k. 176).

Z kolei z zeznań świadka K. W. – męża wnioskodawczyni B. W. – wynika, że samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) został kupiony przez małżonków W. 26 marca 1974 roku za zgromadzone oszczędności oraz pieniądze pochodzące z kredytu zaciągniętego w (...) S.A., który to kredyt małżonkowie spłacili bez niczyjego wsparcia finansowego. Świadek wskazał, że w dacie zawarcia związku małżeńskiego z wnioskodawczynią w dniu 29 stycznia 1972 roku posiadał dwuletnie oszczędności w wysokości około 72 000 złotych. Od 1 października 1970 roku zatrudniony był bowiem w jednostce wojskowej w S. za wynagrodzeniem początkowo w kwocie 3 000 złotych miesięcznie, a później w kwocie 3 500 złotych. Pracodawca zapewniał mu zakwaterowanie w internacie i całonocne wyżywienie, co pozwalało na odkładanie znacznej części wynagrodzenia na koncie oszczędnościowym (k. 159).

Analogicznie zeznała przesłuchana w charakterze strony wnioskodawczyni B. W., która dodała, że sama w dacie zakupu przedmiotowego pojazdu zatrudniona była (...)w P. za wynagrodzeniem w kwocie 1 800 złotych miesięcznie, w związku z czym wraz z mężem byli w stanie oszczędzać i nie potrzebowali niczyjej pomocy finansowej w spłacie zaciągniętego kredytu (k. 170v).

Powyższe potwierdziła również przesłuchana w charakterze strony wnioskodawczyni G. S. (k. 171v).

Przedłożona przez uczestników kopia zdjęcia znajdującego się na k. 81 akt sprawy, w żaden sposób nie dowodzi, że raty kredytu zaciągniętego na zakup przedmiotowego samochodu zostały spłacone przez spadkodawcę i jego żonę.

Odnosząc się do drugiej z wymienionych przez uczestników postępowania darowizny, wskazać należy, że z załączonych do akt sprawy dokumentów wynika, że w dniu 3 września 1969 roku G. P. (obecnie S.) została wpisana do rejestru kandydatów na członków (...)w P. (k. 164). Na dzień 11 stycznia 1979 roku G. S. posiadała środki w kwocie 11 000 złotych zgromadzone na książeczce oszczędnościowej założonej w (...) Oddziale w O. (k. 165). W dniu 23 kwietnia 1985 roku G. S. zleciła przelanie środków zgromadzonych na powyższej książeczce oszczędnościowej w łącznej kwocie 34 000 złotych na konto (...)w P. (k. 92), która decyzją z 22 sierpnia 1985 roku przydzieliła G. S. lokal mieszkalny nr (...) położony w budynku nr (...) przy ulicy (...) w P. (k. 91-91v). W dniu 19 października 1994 roku powyższe spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu nr (...) zostało przekształcone na własnościowe prawo do lokalu (k. 93-93v).

Przesłuchana w charakterze strony wnioskodawczyni G. S. zeznała, że przedmiotowa książeczka mieszkaniowa została jej założona przez (...)z uwagi na fakt, iż była dzieckiem milicjanta i wychowywała się w rodzinie wielodzietnej. Wnioskodawczyni podkreśliła, że comiesięcznych wpłat na tą książeczkę dokonywał wspomniany Fundusz z posiadanych przez niego środków, a nie z wynagrodzenia spadkodawcy. Do środków zgromadzonych na książeczce nie był uprawniony milicjant, lecz jego dziecko, na rzecz którego książeczka została założona.

Ponadto wnioskodawczyni zeznała, że w 1985 roku wyjechała w celach zarobkowych do Stanów Zjednoczonych Ameryki, gdzie przebywała do 1994 roku. W tym czasie przysyłała swoim rodzicom, pod opieką których zostawiła swoją małoletnią córkę, liczne paczki m.in. z odzieżą, środkami czystości, słodyczami oraz za pośrednictwem osób wracających z USA przekazywała pieniądze. Ze stanów wróciła ze znacznymi oszczędnościami, które przeznaczyła między innymi na przekształcenie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w budynku nr (...) przy ulicy (...) w P., na własnościowe prawo do lokalu.

Zeznania wnioskodawczyni G. S. potwierdzili przesłuchani w sprawie świadkowie: I. O. – córka wnioskodawczyni (k. 157v-158) i K. W. (k. 159) oraz przesłuchana w charakterze strony wnioskodawczyni B. W. (k. 170v-171).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków I. O. i K. W. w omówionym wyżej zakresie, albowiem są one jasne, spójne, wzajemnie się uzupełniają i korelują z zeznaniami wnioskodawczyń oraz powołanymi wyżej dokumentami.

Na poparcie swoich twierdzeń, jakoby wnioskodawczyni G. S. otrzymała od spadkodawcy w 1981 roku darowiznę w kwocie 100 000 złotych, uczestnicy postępowania nie przedstawili żadnych dowodów. Z całą pewnością dowodu takowego nie stanowi umowa pożyczki zawarta w dniu 27 lutego 1981 roku pomiędzy wnioskodawczynią G. S., a S. G. (k. 81). Tymczasem wnioskodawczyni G. S. stanowczo zaprzeczyła otrzymaniu takiej darowizny od spadkodawcy i podała, że pieniądze będące przedmiotem wspomnianej wyżej umowy pożyczki stanowiły jej oszczędności i pochodziły z pomocy materialnej, której po rozwodzie udzielał jej znajomy pochodzący z Francji - P. L., z którym wnioskodawczyni jako samotna matka nawiązała kontakt za pośrednictwem siostr zakonnych.

Reasumując, za nieudowodnione Sąd uznał podnoszone przez uczestników postępowania darowizny otrzymane przez wnioskodawczynię od spadkodawcy, które podlegałyby zaliczeniu na schedę spadkową.

Wobec przyznania całej nieruchomości uczestnikom Z. P. i M. P., stosownie do treści art. 212 § 2 k.c. zaszła konieczność zasądzenia spłat od wymienionych uczestników na rzecz pozostałych współwłaścicieli - wnioskodawczyń. Zgodnie z ustaloną przez biegłego i ostatecznie niekwestionowaną przez zainteresowanych wartością nieruchomości w kwocie 107 600 złotych, wartość udziału przypadającego każdej wnioskodawczyni w prawie własności przedmiotowej nieruchomości wynosi 17 875 złotych.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał jednak, że w dniu 30 października 2014 roku wnioskodawczyni G. S., a w dniu 6 lutego 2015 roku wnioskodawczyni B. W. otrzymały od swojej matki J. P. kwoty

po 10 000 złotych tytułem spłaty po ojcu A. P.. Sąd w powyższym zakresie dał wiarę zeznaniom przesłuchanych w charakterze strony uczestników postępowania J. P. (k. 172v) i Z. P. (k. 173), albowiem znajdują one potwierdzenie w załączonych do akt sprawy potwierdzeniach otwarcia rachunku lokaty terminowej przez uczestników postępowania J. P. i Z. P. (k. 74 i 76) oraz potwierdzeniach wypłaty przez uczestniczkę J. P. środków zgromadzonych na tych lokatach w dniu 30 października 2014 roku i 6 lutego 2015 roku (k. 75 i 77).

Wobec powyższego, należną każdej wnioskodawczyni spłatę Sąd pomniejszył o kwotę 10 000 złotych i w konsekwencji zasądził od uczestników postępowania Z. P. i M. P. solidarnie na rzecz wnioskodawczyni B. W. kwotę 7 875 złotych oraz na rzecz wnioskodawczyni G. S. kwotę 7 875 złotych, płatną w terminie jednego miesiąca od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego w niniejszej sprawie wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności tej kwoty.

Stosownie do treści art. 212 § 3 k.c. zasądzając spłaty Sąd wskazał termin ich uiszczenia i wysokość odsetek należnych w przypadku zwłoki w płatności. W ocenie Sądu okres jednego miesiąca, począwszy od uprawomocnienia się orzeczenia, to czas odpowiedni. Niniejsze postępowanie trwało przeszło 1,5 roku i uczestnicy Z. P. oraz M. P., którzy wnioskując o przyznanie im przedmiotowej nieruchomości liczyli się z możliwością zasądzenia spłat, mieli wystarczający czas aby przygotować się na taką ewentualność.

Na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie podziału majątku wspólnego spadkodawcy A. P. i uczestniczki postępowania J. P., albowiem wydanie postanowienia w tym przedmiocie, wobec darowania przez J. P. przypadającego jej udziału w przedmiotowej nieruchomości stanowiącej składnik majątku wspólnego jej i spadkodawcy, stało się zbędne.

Z uwagi na to, iż wszyscy uczestnicy postępowania byli w równym stopniu zainteresowani dokonaniem działu spadku i zniesienia współwłasności, Sąd uznał, iż w związku z tym winni w równym stopniu uczestniczyć w kosztach opinii biegłego, które wyniosły łącznie 3 646,02 złotych i do wysokości 1 146,02 złotych pokryte zostały tymczasowo ze środków budżetowych Skarbu Państwa. Wobec powyższego, na podstawie 520 § 2 k.p.c. i art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał ściągnąć od wszystkich zainteresowanych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 229,20 złotych (1 146,02 zł : 5) tytułem brakujących zaliczek pokrytych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Pieszku.

Natomiast o pozostałych kosztach postępowania związanych z udziałem uczestników w postępowaniu, Sąd rozstrzygnął w myśl art. 520 § 1 k.p.c.